

Sygn. akt IX W 2373/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: Kalina Pawełko

bez obecności oskarżyciela publ.

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia i 04 września 2015 r. sprawy

S. K.

syna Z. i E. z domu R.

ur. (...) w M.

obwinionego o to, że:

w dniu 06 maja 2015 r., ok. godz. 13¹⁰ w O., na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) kierując samochodem m-ki F. (...) o nr rej. (...) naruszył zakaz wjeżdżania na skrzyżowanie jeśli na skrzyżowaniu lub za nim nie ma miejsca do kontynuowania jazdy

- tj. za wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 25 ust. 4 pkt. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

ORZEKA:

I. obwinionego **S. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 97 kw w zw. z art. 25 ust. 4 pkt. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym i za to na podstawie art. **97 kw** skazuje go na **karę 400,- (czterysta) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Obwiniony **S. K.** mieszka w M.. Nie pracuje, pozostaje na utrzymaniu żony. Na swoim utrzymaniu posiada (...). W przeszłości był karany w postępowaniu mandatowym za wykroczenia w ruchu drogowym

(k. 5)

W dniu 6 maja 2015 r. funkcjonariusze (...)w O. E. P. oraz Ł. S. pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym na terenie O.. Około godz. 13:10 poruszali się ul. (...). Na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) zajęli prawy pas ruchu przeznaczony do skrętu w prawo w ul. (...). Oczekując na zamianę sygnału sygnalizacji świetlnej zauważyli, że kierujący kilku samochodów wyjeżdżający z parkingu przy sklepach (...), (...) wjechali na skrzyżowanie mimo, iż nie mieli miejsca do kontynuowania jazdy. Kierujący wjechali na skrzyżowanie w taki sposób, że pojazdy wyjeżdżające z ul. (...) wykonujące

skręt w lewo w kierunku osiedla (...) nie mogli wjechać na skrzyżowanie i kontynuować jazdy, podobnie jak i pojazdy, które chciałyby przejechać ul. (...) na wprost. Funkcjonariusze podjęli decyzję o zatrzymaniu do kontroli kierujących, którzy wjechali na skrzyżowanie pomimo braku możliwości do konturowania jazdy. Wśród zatrzymanych do kontroli był S. K. kierujący pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...), wraz z żoną M. K. (1). Obwiniony na skrzyżowanie wjechał jako trzeci z pojazdów. Obwiniony odmówił przyjęcia zaproponowanego mu mandatu karnego kredytowanego.

(dowód: notatka urzędowa k. 4, k. 11, szkic skrzyżowania wykonany przez obwinionego k. 17, płyta DVD k. 24, zeznania Ł. S. k. 18v., zeznania E. P. k. 25-25v.)

Wobec powyższego **S. K.** został obwiniony o popełnienie wykroczenia z art. 97 kw w zw. z art. 25 ust. 4 pkt. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

W toku przeprowadzonego postępowania obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Wyjaśnił, iż nie wjechał na skrzyżowanie w taki sposób aby zablokować ruch. Wskazał, iż przed nim poruszały się dwa pojazdy, które wjechały na środek skrzyżowania gdzie z niewiadomych dla niego przyczyn zatrzymały się. Wjazd na skrzyżowanie odbył się przy wyświetlanym zielonym sygnale świetlnym. Obwiniony podkreślił, że zatrzymał się na wysokości pasa wyłączanego z ruchu, gdzie prowadzone były prace remontowe związane z (...). Widoczność na skrzyżowanie utrudniał mu autobus stojący na prawym pasie ruchu ul. (...). Obwiniony wskazał, że prosił funkcjonariuszy jedynie o pouczenie, ponieważ nie blokował swoim pojazdem skrzyżowania.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia obwinionego i przedstawiona przez niego interpretacja zasad ruchu drogowego nie zasługują na wiarę ponieważ pozostają one w oczywistej sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w niniejszej sprawie i zasadami logiki, doświadczenia życiowego i obowiązującymi przepisami. Wyjaśnienia te zmierzają jedynie w sposób oczywisty do uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Sąd w pełni podzielił i dał wiarę zeznaniom funkcjonariuszy Policji Ł. S. i E. P.. Świadczenie ci jednoznacznie zeznali, że obwiniony wjechał na skrzyżowanie ul. (...) z ul. (...) w sytuacji gdy nie było na nim miejsca do kontynuowania jazdy. Funkcjonariusze podkreślili, że wszystkie trzy pojazdy, których kierujący wjechali na skrzyżowanie nie mieli możliwości kontynuowania jazdy i zablokowali przejazd na skrzyżowaniu dla osób skręcających z ul. (...) w lewo i jadącym na wprost ul. (...). E. P. wskazała, że pojazd obwinionego stał na równi z drugim z pojazdów przez co uniemożliwiał przejazd przez skrzyżowanie innym samochodom. Funkcjonariusze przyznali, że obwiniony wprowadził na skrzyżowanie wjechał na zielonym świetle jednak nie miał możliwości zjazdu z niego, gdyż było ono zablokowane.

Sąd uznał te zeznania za spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniające. Funkcjonariusze tego dnia pełni służbę w patrolu zmotoryzowanym i jednym z ich zadań było monitorowanie tego skrzyżowania i właśnie zatrzymywanie kierowców, którzy naruszali przepisy ruchu drogowego. Zatem ich reakcja podjęta po zauważeniu popełnienia wykroczenia przez obwinionego oraz innych kierujących była prawidłowa. Jedynie lekkomyślnością obwinionego można tłumaczyć fakt, iż wjechał na skrzyżowanie bez możliwości kontynuowania jazdy przed oznakowanym radiowozem. Trudno zatem się dziwić, że funkcjonariusze od razu podjęli interwencję. Podkreślenia wymaga także fakt, iż Policjanci ci są dla obwinionego osobami zupełnie obcymi i zeznawali jedynie na okoliczności związane z ich służbą, nie mają zatem powodów aby bezpodstawnie obciążać obwinionego. Z tych względów Sąd w całości dał wiarę powyższym zeznaniom.

Fakt popełnienia przez obwinionego zarzucanego mu wykroczenia został również potwierdzony w dowodzie z dokumentu w postaci notatki urzędowej sporządzonej przez Ł. S. (2) bezpośrednio po tej interwencji. Funkcjonariusz opisał przebieg interwencji, wskazał jej przyczyny oraz sprawcę. Sąd nie znalazł powodów aby odmówić jej wiarygodności, tym bardziej, że została ona sporządzona zaraz po interwencji, gdy jeszcze funkcjonariusze pamiętali szczegóły zdarzenia.

Sąd uznał za wiarygodne także nagranie z miejsca zdarzenia wykonane przez obwinionego telefonem komórkowym. Na nagraniu widoczne jest skrzyżowanie na które wjechał obwiniony. E. P. odnosząc się do zaprezentowanego jej nagrania precyzyjnie wskazała miejsce w którym zatrzymał się obwiniony.

Sąd uznał za wiarygodny także schemat skrzyżowania ul. (...) z ul. (...) przedstawiający aktualne na dzień zdarzenia utrudnienia i ograniczenia w ruchu. Fakt iż na drodze występowały utrudnienia z całą pewnością nie może usprawiedliwiać zachowania obwinionego.

W ocenie Sądu nie sposób podzielić zeznań M. K. (1), małżonki obwinionego, bowiem są nielogiczne i niespójne. Ponadto M. K. jak sama przyznała nie zna przepisów ruchu drogowego i nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami zatem trudno uznać aby prawidłowo oceniła sytuację na drodze a w swoich zeznaniach skupiła się jedynie na tym że obwiniony wjechał na zielonym świetle. Podkreślenia wymaga również fakt, iż M. K. jest żoną obwinionego i w ocenie Sądu swoimi zeznaniami stara się chronić osobę najbliższą przed poniesieniem odpowiedzialności za popełnione wykroczenie.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał obwinionego S. K. za winnego tego, że w dniu 06 maja 2015 r. ok. godz. 13:10 w O. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) kierując samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) naruszył zakaz wjeżdżania na skrzyżowanie jeśli na skrzyżowaniu lub za nim nie ma miejsca do kontynuowania jazdy. Swoim zachowaniem obwiniony wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 97 kw w zw. z art. 25 ust. 4 pkt. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Odpowiedzialność za wykroczenie z art. 97 kw powstaje w przypadku wykroczenia przeciwko innym przepisom ruchu drogowego. W art. 25 ust. 4 pkt. 1 ustawodawca wprowadził zakaz wjazdu na skrzyżowanie jeżeli na nim lub za nim nie ma miejsca na kontynuowanie jazdy co jest podyktowane koniecznością zapewnienia płynności ruchu. Na skrzyżowanie nie mogą wjeżdżać pojazdy jeśli warunki ruchu na skrzyżowaniu lub za nim np. z uwagi na utworzony w tym miejscu tzw. korek nie pozwalają na zjazd ze skrzyżowania bez blokowania ruchu dla dróg przecinających się.

Należy dodać również, że obwiniony zobowiązany był do zachowania szczególnej ostrożności również z uwagi na fakt przejazdu przez skrzyżowanie oraz rozliczne roboty drogowe prowadzone w tym rejonie.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę stale zwiększającą się w ostatnim czasie liczbę podobnych zachowań kierowców, zwłaszcza na przedmiotowym skrzyżowaniu, o czym świadczy choćby nagranie przedłożone przez obwinionego. Zdarzenia takie choć są nagminne, bardzo często przez to, że nie powodują poważniejszych skutków nie są nawet zgłaszane Policji. Jako kolejną istotną okoliczność obciążającą Sąd uznał uprzednią karalność obwinionego za wykroczenia w ruchu drogowym. Sąd nie dopatrył się natomiast żadnych okoliczności łagodzących wobec obwinionego.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwolnił obwinionego od kosztów postępowania i opłaty uznając, że nie jest w stanie ich ponieść.